

(א) על ש"ס (ב) וס"ט ד"ה קמ"ל.

הנהרות הב"ח

(א) גב' סיפא לגלוי ארישא כ"ל וכן כמון: (ב) שם לא לריכא דע"ג דאמרי קני:

מוסף תוספות

א. דילמא דאמיא נמי כו' אליעזר. מוס' ריב. ב. והלכך אפילו בעיר נמי אין הירושין אסורין אם אינם דרים שם. רש"י. ג. פ' שהיה יורשו. מוס' ריב. ד. פ' שמת המוריש משחשיבה. ס. כיון שמת משחשיבה נמצא שקנה עירוב כשקידש היום, וכיון שהותרה מקצת שבת הותרה לכל השבת ואין הירוש יכול לאסור. ו. בבית אחר. מ' ה"ק. ח. כיון שדר בחצר וראוי להשתמש בהם מקרי שפיר מקום דירתו. מוס' ה"ל"ש. ד"כ לא קאמר ר' שמעון הדיחה מלבד אלא בשיצא לשבות בשבת חוץ לאותה חצר, אבל זה ששבת בחצר לא היתה מלבו, דפי' לר' יהודה דאמר דבית ההבן וכו' אינו אסור היינו משום דלא הוי ראי לדידה, אבל בית זה שהיה של אביו כיון שהוא בית שאינו דר שם, כיון שהוא דר באותה חצר. מ' ה"ק.

הדר פרק ששי עירובין

ע.

עין משפט
נר מצוה

ליגור. דאי מצטלי אינהו ליחיד אמו למימר נמי יחיד מצטל לשנים: ואין נוטלין רשות למה לי. הא תנא ליה היו שנים אסורין זה על זה: לא לריכא. משנה יתירה לאשמועינן דאפי' אמרו ליה קמאי קני על מנת להקנות והדר איהו וצטיל לחצריה לא משתרי האי צמרא דמנהו

בעא מיניה אבבי מרבה כו'. לא שמיע ליה צרייתא דלעיל דסוף פ"ב (דף טו): כשהוא מצטל רשותו אין צריך לצטל לכל אחד ומשמע התם דפלוגתא היא דר"א ורבנן והוא צרייתא כר"א ואין לומר דלרבנן מיצטיל ליה ופסגט ליה דלר"א לצטל דאם כן מאי פריך מצרייתא דבסמוך?:

ליגור דילמא אתי לבטולי להו קמ"ל: ואין נוטלין רשות: למה לי לא צריכא א"א על גב דאמרי ליה קני על מנת להקנות בעא מיניה אבבי מרבה חמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהן ולא עירב כשהוא מבטל רשותו צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא א"ל א"ל צריך לבטל לכל אחד ואחד איתביה: אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב שנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו או לאחד שלא עירב אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו נותן רשותו מיהת רישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב ה"ד אי דליכא אחרניא בהדיה בהדי מאן עירב אלא פשיטא דאיכא אחרניא בהדיה וקתני לאחד שעירב ורבה הכא במאי עסקינן דהוה ומית אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה ומית אמאי לא אלא פשיטא דאיתיה ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה מידו איריא הא כדאיתא והא כדאיתא תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לשנים אין לאחד לא ואבבי אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב קשיא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאבבי דאיתיה וקמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור זימנין דאיתיה ושנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דתימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל וב' שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלוי (א) רישא לאבבי ב' שלא עירבו איצטריכא ליה סד"א קמ"ל או לאחד שלא עירב למה לי מהו דתימא הני מילי היכא דמוקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו אבל היכא דכולן לא עירבו ליקנסיהו כדו שלא תשתכח תורת עירוב קמ"ל אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב לאבבי תנא סיפא לגלוי רישא לרבה רישא תנא נמי סיפא ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ליה קמ"ל למה לי לא צריכא דבטיל ליה חד מינייהו לחצריה מהו דתימא לשתרי ליה קמ"ל כיון דבעידנא דבטיל לא הוו ליה שרירותא בהא חצר לא ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ליה קמ"ל למה לי לא צריכא דאמרי קני על מנת להקנות בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות היכא

הכא במאי עסקינן דהוה ומית אי דהוה ומית אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב ואי דהוה ומית אמאי לא אלא פשיטא דאיתיה ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה מידו איריא הא כדאיתא והא כדאיתא תדע דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לשנים אין לאחד לא ואבבי אמר מאי לב' לאחד מב' אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב קשיא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב לאבבי דאיתיה וקמ"ל דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד לרבה דהוה ומית ולא גזור זימנין דאיתיה ושנים שעירבו נותנין רשותן לאחד שלא עירב פשיטא מהו דתימא כיון דלא עירב ליקנסיה קמ"ל וב' שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו לרבה תנא סיפא לגלוי (א) רישא לאבבי ב' שלא עירבו איצטריכא ליה סד"א קמ"ל או לאחד שלא עירב למה לי מהו דתימא הני מילי היכא דמוקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו אבל היכא דכולן לא עירבו ליקנסיהו כדו שלא תשתכח תורת עירוב קמ"ל אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב לאבבי תנא סיפא לגלוי רישא לרבה רישא תנא נמי סיפא ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ליה קמ"ל למה לי לא צריכא דבטיל ליה חד מינייהו לחצריה מהו דתימא לשתרי ליה קמ"ל כיון דבעידנא דבטיל לא הוו ליה שרירותא בהא חצר לא ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו ליה קמ"ל למה לי לא צריכא דאמרי קני על מנת להקנות בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות היכא

הני מילי כו'. דכל הני צטולין דלעיל איכא מקלמיהו דעירבו: טורם עירוב. תורת עירוב מן התינוקות הבאים אחרי כן: לאצני סנא דהך סיפא. דלא איצטריך דהך פשיטא דאיכא חד דלא צטיל ליה רשותיה אלא להכי תנייה לאשמועינן דכולה ממתיתא דדאיתנהו לתרוייהו המערבין עסקינן ואפילו הכי קתני רישא דרישא אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב דאין צריך לצטל רשותיה לכל אחד ואיהו לא אסר אצטריה: איידי דסנא רישא. אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב תנא הך סיפא דאיכא לא ולעולם רישא צדקה ומית וסיפא דדאיתנהו: הא סו למה לי. פשיטא דאסרי אהדני: הכי גרסינן כיון דבעידנא דצטיל לכו הניך כו'. ולעיל פרישנא לה: קני על מנת להקנות. ממשנה יתירה נפקא לן דאי לאו הכי לא איצטריך למיתיהו ולעיל (ד"ה לא צריכא) פרישנא לה: יורש. ששכח אציו ולא עירב ומת צצת ולא צטיל רשותו מהו שיבטל היורש: היכא

נח א טו"ש"ע א"ח ק"י ספ סק"י: נח ב מ"י פ"ב מהל עירובין הלכה ב טו"ש"ע ס"ט סק"י: ג ג מ"י ס"ט הלכה ד טו"ש"ע ס"ט סק"י: ד

רבינו הגנאל

והא מיפריש הכי (א) בחיצונה, דהניא ואין שנים שעירבו נותנין רשות לשנים שלא עירבו, והדר על מיניהו ובטיל ליה לחצריה, מהו דתימא ישתרי ליה, קמ"ל. [דאין שנים שלא עירבו נותנין רשותם לשנים שלא עירבו, ואע"ג דאמרי להו קני על מנת להקנות. בעא מיניה אבבי מרבה חמשה ששרויין בחצר אחת ושכח אחד מהם ולא עירב כשהוא מבטל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד אי לא, א"ל צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד. איתביה אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב, הויכ דמי, אי ליכא אחרניא בהדי מין מערב, דקתני לאחד שעירב. אלא פשיטא דאיכא אחרניא ועירב בהדיה ובתו הכי מה. ואקשינן אימא סיפא אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב, ואי איהו דעירב בהדיה (מתין) והשתא ליכא אחרניא בהדי אמאי לא. אלא פשיטא דאיתיה ואסר עליה, ומדסיפא איתיה רישא נמי איתיה. דדחי (רבא) [נבין] מדי איריא סיפא איתיה רישא ליתיה. תרע דבעינן לכל חד וחד, דקתני סיפא דרישא ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו [מאי לאו] שנים ממש. ש"מ בעינן ביטול רשות לכל אחד ואחד. דדחי אבבי מאי לשנים דקתני אחד (לשנים) [משנין]. ואקשינן אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב דמשמע דאיכא אחרניא בהדיה ואפי' הכי בחד סגי ליה. אלא מדלא קתני הכי אלא קתני לשנים שעירבו, לשנים שעירבו ממש הוא שמעינן מינה דבעינן ביטול לכל חד וחד. ונרחה אבבי בקושיא. פ' למה מתנתא פיסקא פיסקה פשוטה היא. בעא מיניה רבא מרב נחמן יורש מהו שיבטל רשות.

(א) פ' צבייתא דקמון.

© 2014 AD141 כל הזכויות שמורות

שני בתים משני צידי רשות הרבים ובאו נכרים והקיפום מחיצה בשבת